

Гончарук В. А.,
кандидат педагогічних наук, доцент кафедри української
літератури, українознавства та методик їх навчання,
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

ОПТИМІЗАЦІЯ ПРОЦЕСУ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ ОСОБИСТОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ- ФІЛОЛОГА ТА УКРАЇНОЗНАВЦЯ

У наш час необхідно спрямовувати спільні зусилля учених-теоретиків, педагогів-практиків на з'ясування ролі освіти у вихованні активної в професійній діяльності особистості, вільної у своєму виборі, відповідальної, гнучкої, здатної знайти шляхи до втілення свого призначення в житті. Процес самореалізації особистості людини упродовж життя досліджували такі вчені, як Л. Виготський, С. Рубінштейн, І. Бех, Л. Божович, В. Давидов, Д. Ельконін. Науково-методичні пошуки потужно спрямовуються на обґрунтування інноваційних методик, технологій підвищення якості підготовки спеціалістів як головної вимоги на шляху входження української освіти до європейської мегасистеми.

Професійний розвиток викладача є важливою складовою особистісного розвитку й ґрунтується на системі культурологічних, психолого-педагогічних способів діяльності, за допомогою яких творчо осмислюються й розв'язуються як освітні проблеми, так і завдання власної життєдіяльності.

Учитель виступає визначальною постаттю у навчально-виховному процесі сучасних загальноосвітніх навчальних закладів. Від ефективності його діяльності залежить у майбутньому рівень освіченості, вихованості, творчості молодих представників Української нації. Виховати творчу особистість учня і спрямувати її на постійне самовдосконалення зможе тільки національно свідомий і творчо активний учитель.

У науці накопичений досвід дослідження проблеми формування й розвитку творчої особистості майбутнього вчителя. Педагогічні аспекти самореалізації творчого потенціалу особистості у нових умовах освітнього процесу розробляли В. Андреев, І. Зязюн, І. Іванов, В. Лозова, С. Сисоєва, О. Савченко, Н. Тарасевич, Н. Щуркова та ін.

В. Андреев запропонував своє визначення творчої особистості: «такий тип особистості, для якої характерна стійка спрямованість високого рівня на творчість, мотиваційно-творча активність, що виявляється в органічній єдності з високим рівнем творчих здібностей, які дозволяють їй досягти прогресивних, соціально та особистісно значущих творчих результатів у одному чи багатьох видах діяльності» [1, 42]. С. Сисоєва акцентувала увагу на таких важливих факторах педагогічної творчості, як уміння керувати своїм творчим потенціалом, оперативно приймати рішення, розв'язувати складні педагогічні завдання [4]. М. Поташник розглядає проблему управління розвитком творчості вчителя з позицій оптимізації навчально-виховного процесу школи [3]. Разом із тим, оновлення шкільної освіти, забезпечення її якості на рівні світових стандартів актуалізує подальше дослідження розвитку творчої особистості майбутнього вчителя, самореалізацію його творчого потенціалу [2, 35].

Мета нашого дослідження – окреслити шляхи оптимізації творчого потенціалу вчителя-філолога й українознавця, який він може успішно реалізувати в освітньо-виховній діяльності в загальноосвітній школі.

Під час дослідження ми взяли за основу таке визначення творчого потенціалу особистості: «це складна, нелінійна, відкрита й самоорганізована система, яка визначає гуманістичну спрямованість світосприйняття, дій і вчинків, високу адаптивність, здатність до творчої самореалізації і духовного саморозвитку в просторі соціального й професійного життя» [5].

Усвідомлене входження учителя в педагогічну справу починається з осягнення її засад і суті, призначення, функцій і структури педагогічної діяльності, раціональних методів професійного самовиховання, способів

розвитку творчої активності. Висока результативність роботи вчителя-філолога й українознавця багато в чому залежить від рівня його підготовки у виші.

Учитель повинен сформувати в собі потребу в цілеспрямованому і систематичному самовдосконаленні себе як творчої особистості, розвивати професійні вміння, допомагати своїм вихованцям відкривати власний творчий потенціал, який стане в майбутньому джерелом щастя та самовдосконалення.

У системі підготовки майбутнього вчителя-філолога та українознавця в Уманському державному педагогічному університеті імені Павла Тичини викладачі велику увагу приділяють опрацюванню зі студентами вимог до педагога та виробленню у них потреби відповідати цим вимогам у їхній майбутній професійній діяльності в загальноосвітній школі.

Навчальна й виховна діяльність зі студентами в УДПУ спрямовується на розуміння ними визначальної місії вчителя у державі. Майбутньому вчителю-філологу та українознавцеві слід так проводити уроки української мови, літератури та українознавства, щоб вони дали можливість кожному учневі відчувати себе справжнім українцем, який дбає про збереження національної ідентичності та етнографічної самобутності в усі часи. Під час цих уроків та позакласних заходів українознавчого спрямування учні зростають національно свідомими, духовно багатими і творчо активними.

ЛІТЕРАТУРА

1. Андреев В. И. Педагогика: Учебный курс для творческого саморазвития / В. И. Андреев. – 2-е изд. – Казань : Центр инновационных технологий, 2000. – 608 с.
2. Вознюк Л. Розвиток творчого потенціалу вчителя у системі шкільної освіти / Л. Вознюк // Витоки педагогічної майстерності. – 2012. – Випуск 10. – С. 35–37.
3. Поташник М. М. Педагогічна творчість: проблеми розвитку та досвід : посібник для вчителя / М. М. Поташник. – Київ : Радянська школа, 1988. – 109 с.; Поташник М. М. Управління розвитком школи / М. М. Поташник, В. С. Лазарев. – М. : Нова школа, 1995. – 464 с.
4. Сисоєва С. О. Педагогічна творчість учителя: визначення, теоретична модель, функції підготовки / С. О. Сисоєва // Педагогіка і психологія. – 2000. – № 2 – С. 161–172.
5. http://awqust.com/index_2_view.php?id=54